

§ 5.

Saa fremt ikke andet følger af den gældende Lovgivning eller er hjemlet i kollektiv Overenskomst eller i skriftlig Kontrakt med Arbejderen, kan der ikke foretages Tilbageholdelse i Lønnen eller Fradrag i denne i særlige Øjemed.

§ 6.

Sager angaaende Arbejdsløn til de i § 1 omhandlede Arbejdere kan anlægges ved Retten for Færøernes Retskreds, uanset hvor Sagsøgte har Bopæl, og behandles efter de for Underretssager gældende Regler.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1937.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter at Færøernes Lagting siden 1928 gentagne Gange har behandlet Spørgsmaalet om Udfærdigelse af Lovregler angaaende Udbetaling af Arbejdsløn, uden at dette har medført nogen Henvendelse til Regeringen, har Tinget i den ordentlige Samling i 1933 efter Indstilling fra Føroya Arbejdarafelag vedtaget et Forslag til Lov om Arbejdsløns Udbetaling paa Færøerne. Forslaget er vedtaget med 13 Stemmer, medens 5 Medlemmer undlod at stemme og 3 var fraværende.

Forslaget, der er udarbejdet med islandske Love af 14. Februar 1902 og 31. Maj 1927 som Forbillede, tilsigter navnlig at ændre den hidtil anvendte Fremgangsmaade, hvorefter de færøske Redere, af hvilke de fleste tillige er Indehavere af Vareudsalg, ikke udbetaler Arbejdslønnen til deres Arbejdere i rede Penge, men lader Arbejderne aftage deres Vareforbrug i Redernes Udsalg, saaledes at Afregning i Kontanter kun finder Sted med temmelig store Mellemløb. Enkelte Købmænd har tidligere udstedt Aluminiumsanvisninger (Mønter), der udbetaltes som Løn til Arbejderne, der igen kunde benytte Anvisningerne til Betaling for Varer, der indkøbtes i den samme Købmands Forretning; dette Forhold er efter Ikrafttrædelsen af Straffeloven af 15. April 1930 bragt til Ophør paa Grund af Reglen i Straffelovens § 170.

Færøernes Købmandsforening har udtalt sig imod, at Forslaget gennemføres for Tiden, da Rederstanden (Købmandsstanden) befrygter, at et Paabud om Ud-

betaling af al Arbejdsløn i rede Penge vil bringe Bedrifternes Likviditet i Fare paa Grund af den paa Øerne herskende Penge-mangel. Til denne Udtalelse har Ministeriet for Handel og Industri henholdt sig.

Ministeriet for Søfart og Fiskeri har udtalt, at Ministeriet nærer nogen Betænkelighed ved at lade den foreslaaede Lov omfatte Søfolk, idet Sømandslovens Bestemmelser formentlig i tilstrækkelig Grad værnere disse ved at tilsikre Sømanden Betaling i rede Penge efter eget Ønske.

Amtmanden over Færøerne har — navnlig under Hensyn til, at Lagtingets Forslag er vedtaget enstemmigt — ikke villet udtale sig imod, at Sagen fremmes.

Justitsministeriet fandt det ønskeligt, at Lagtingets Indstilling blev imødekommet, men ansaa det dog for paakrævet, at der foruden nogle redaktionelle Ændringer foretoges de nedennævnte Ændringer i det af Lagtinget vedtagne:

I det af Lagtinget udarbejdede Forslag fandtes en Bestemmelse angaaende Udbetaling af mindreaarige Personers Løn til Forældre eller Værger, der, som stridende imod § 39 i Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal, maatte bortfalde. Endvidere fandtes den foreslaaede Bestemmelse, hvorved der fra Forbudet mod Tilbageholdelse af Arbejdsløn gjordes Undtagelse, for saa vidt en Kommune var Arbejdsgiver, og det drejede sig om presserende kommunale Restancer, ikke hensigtsmæssig, dels fordi man mente, at Kommuner ikke bør stilles anderledes end andre Arbejdsgivere, og dels fordi det er